

سه شنبه ۰۲ فبروری ۲۰۱۶

ناتور رحمانی

خدایان زمینی؟!!

اینجا کجاست؟

که آسمانش مکرر و غبار آلود

زمینش چون کوره ی آتش

مذاب از سُرَب، دود آلود

اینجا کجاست؟

که در اقلیمش

محبت تنها یک حرف است

که حکایت از دل تنگ است

همه جا سایه ی جنگ است

اینجا کجاست؟

که هر قصه به تکرار

قصه ی شیشه و سنگ است

مرگ انسانیت اینجا کجاست

رد پای جنایت

از هر کجایش پیدا است

آخر نگفتی، اینجا کجاست

که عبادت بر خیانت

در محراب مقدسش

روشن و پیدا است

اینجا کجاست؟

که آلوده دامناش

خود شان را خدا می پندارند

و از آن مسند
دستور ستم و بیداد می دهند
اینجا کجاست ؟
که هر زانی و جانی مردم آزار است
بی شبهه که خدای راستین
از چنین خدایانی زمینی
سخت بیزار است
خدایان زمینی !
اگر دین را چنین خونریز نمی داشتی
برای عشق
برای شادی دل ها
برای حُرمت حیات
برای انسان
با جهانی محبت
بسیار آسان
چه گل های که نمی کاشتی .
(ناتور)

